TV3, 15/12/20

L'odissea de trobar lloc per viure a la Cerdanya, una comarca de segones residències

Moltes de les promociones de pisos i cases en construcció s'han venut sobre plànol

La Cerdanya fa temps que s'ha convertit en una comarca de segones residències, fenomen que no para de créixer i que dispara **els preus de l'habitatge.** Per això, per als joves del territori és pràcticament impossible poder accedir a un pis de compra o de lloguer.

Els residents a la comarca denuncien que, a part del preu, en molts casos els lloguers són de temporada perquè surt més rendible als propietaris, fet que encara dificulta més trobar un habitatge.

La problemàtica creix també amb el teletreball, que utilitzen les immobiliàries com un argument de venda. Alguns cartells de la Cerdanya que promocionen habitatges no caldria que hi fossin perquè, moltes vegades, ja estan tots venuts.

En menys de dos anys, només a **Bellver de Cerdanya** han construït cinc promocions diferents amb uns 80 pisos i la majoria els han comprat com a segones residències.

Jordi Vila, d'Immobiliària Arco, assegura que **s'està venent molt sobre plànol.** Explica, per exemple, que una promoció estava venuda quan encara faltava la coberta i d'una altra, amb 21 pisos que encara no han començant a construir-se, només en queden dos per vendre. El cost d'aquests apartaments**, entre els 220.000 i els 250.000 euros,** uns preus difícils d'assumir pels joves del territori.

El problema de **l'alt cost de l'habitatge** ja ha arribat també a l'altre cantó de la frontera**,** a l'Alta Cerdanya. És el cas, per exemple, de **Bajanda**.

Aprofitant un edifici mig en ruïnes del bisbat de Perpinyà, la promotora Bossy and Partners Group vol construir un complex residencial i alguns dels 50 veïns que hi viuen tot l'any **han creat una plataforma per oposar-s'hi.**

Jo vaig viure gairebé un any en aquest edifici de Bajande. Al 2004 ja ens van expulsar d'allà perquè anàven a fer una promoció d'habitatges de luxe que després no es va concretar per temes de permisos. Trist de veure que segueixen insistint.

Diuen que **molts dels que venen a les segones residències no s'integren** al poble. Cristian Costa explica que hi ha gent que venen de Barcelona i no els diuen ni bon dia ni els miren, i això els "fa nosa".

Roger Serratosa viu just a la casa del costat d'on volen fer aquest **complex de 32 habitatges**, un gran jardí, una piscina, un gimnàs i un restaurant, i quan va veure que per internet ho promocionen per poder viure-hi i teletreballar-hi, es va indignar.

"O sigui, la gent que realment viu aquí i treballa no es pot permetre aquest tipus d'habitatge. A ells els hi va molt bé perquè, en lloc de tenir els diners als bancs, els inverteixen aquí i em sembla molt bé, però després mates el poble."

Míriam Pérez explica que **la gent que té casa prefereix llogar-la per temporada** perquè, diu, els surt més rendible, però la gent que ha de treballar i viure-hi no troben res que s'adapti al preu que busquen.

Andreu Martos, pagès, té la granja al costat del futur complex i la promotora li ha ofert 400.000 euros i tres apartaments a canvi que els cedeixi el terreny, però ell no vol deixar de fer de pagès.

"Hi ha coses que no es poden comprar. Si fan un projecte que surti bé per al poble aleshores ho podem discutir, però tal com ho tenen ara, no."